

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 002132 17 Квлз
Бања Лука, 30.03.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић, као предсједнице вијећа, Драгомира Миљевића, Горане Микеш, Горјане Попадић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д.К., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002132 16 К 2 од 05.12.2016. године, подноси бранилац осуђеног, адвокат Р.С. из Д., у сједници вијећа одржаној дана 30.03.2017. године донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002132 16 К 2 од 05.12.2016. године, Д.К. је оглашен кривим због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година. Донесене су и друге одлуке садржане у изреци те пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца оптуженог против те пресуде Врховни суд Републике Српске је пресудом број 13 0 К 002132 17 Кж 8 од 16.02.2017. године жалбу одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против правоснажне пресуде бранилац осуђеног је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС) и повреде Кривичног закона, с приједлозима да се обје пресуде преиначе и осуђени ослободи од оптужбе или да се само укине другостепена пресуда и предмет врати другостепеном вијећу овога суда и пред овим судом одржи претрес.

Поступајући у складу са одредбом члана 353. став 1. ЗКП РС, овај суд је примјерак захтјева за заштиту законитости са списима предмета доставио Републичком јавном тужилаштву ради разматрања списа и захтјева, те подношења евентуалног одговора на захтјев.

Републички јавни тужилац је поднеском број Т15 0 КТЗ 0010217 17 од 27.03.2017. године предложио да се захтјев одбије, као неоснован.

Разматрајући спис, обе пресуде, захтјев, и одговор тужиоца на захтјев, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС подносилац захтјева види у томе што одбрани у поступку који је претходио доношењу првостепене пресуде није омогућено унакрсно испитивање свједока оптужбе Р.К. који је био и саизвршилац у извршењу дјела за које је Д.К. осуђен, а који је добио имунитет од кривичног гоњења. Тиме је по ставу подносиоца захтјева повријеђено право на одбрану загарантовано одредбама ЗКП РС, повријеђен је и члана II/e Устава Босне и Херцеговине, те члан 6. став 3. тачка д) Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, а све те повреде представљају повреду права на правично суђење.

Изнесени приговори су неосновани, јер су они истицани у жалби против првостепене пресуде, а на исте је другостепена пресуда одговорила ваљаним образложењем које и овај суд прихвата, па се подносилац захтјева на садржај образложења другостепене пресуде у овом дијелу изнесених приговора упућује.

У захтјеву се истиче да постоји противријечност изреке и разлога пресуде, да се пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП РС пресуда не може заснивати. Ти приговори су неосновани и због евентуално других повреда осим повреде одредаба Кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС се захтјев за заштиту законитости не може подносити а што произилази из одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС.

Разлози који се у захтјеву истичу, а у којима подносилац налази да је Кривични закон повријеђен на штету осуђеног, своде се на наводе који се односе на начин на који је првостепени суд оцијенио изведене доказе, посебно се истиче да докази оптужбе нису пружали поуздан основ за закључак суда да је осуђени учинио кривично дјело за које је осуђен. Подносилац захтјева заправо полази од другачијег чињеничног стања од оног које је утврђено правоснажном пресудом и на том ставу заснива аргументацију за повреду Кривичног закона. Такав приступ се не може прихватити из разлога што се чињенично стање утврђено правоснажном пресудом мора прихватити као потпуно и правилно утврђено и само у случају да постоји нека од повреда закона прописана у члану 312. ЗКП РС могло би се говорити о томе да је Кривични закон на штету осуђеног повријеђен. Конкретан случај није такав.

Стога захтјев за заштиту законитости није основан, па је ваљало исти одбити на основу члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић